

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

Rendellenesség.

Sok kellemetlenséget állottunk ki abban az időben, amikor még gyalogjáróink kikövezve nem voltak, a gyalog-járművek, vagyis magyarán — a „talicskák” alkalmazásától.

Hát a nagyközönség eltúrta, még pedig szívesen túrta azt, hogy a keskeny padlóról a feneketlen sárba szorítottatott le, mert be kellett látni, hogy a „talicska”, ha lezökken a padlóról, megfeneklik a sárban, s a talicska gazdája minden erő megfeszítésével sem juthatott el járművével az óhajtott célhoz.

Jó volt az abban az időben, midőn csak a kölcsönös emberbaráti szeretet tartott bennünkét féken, hogy egymást ne lökdössük a pépbe!

De nagyot fordult azóta a világ kereke, s e nagy fordulatba belevehettük azon elismerésre méltó tényt is, hogy községünk nem csak a gyalogjárókat, de még a kocsut is kiköveztetette.

Hát eme nagy fordulat örvendtes alkalmából kettős kérésünk van, az egyiket inézzük az igen tisztelt „talicska” tulajdonosokhoz; a másikat pedig a hatósághoz.

Az előbbieket arra kérjük, hogy tekintettel arra, miszerint a kocsut is kövezve van; tekintettel továbbá arra, hogy nincs közönségünk arra utalva, hogy a gyalogjárón szorongjon járművével: legyen annyi szeretet viszont a járó közönség iránt a talicska tulajdonosokban, hogy főleg oly tárgyakkal, minők deszka, csirok, kukoriczaszár, miket keresztben szokás a járműre helyezni, ne szorítsa le a járó-kelöket a kövezetről.

A hatóságot pedig arra kérjük, hogy a köz érdekében szabályrendeletileg utasítsa a „talicska” tulajdonosokat, hogy járműveikkel a kocsutra térjenek, ezt kívánja a közrend, ezt az illedelem, mert hiszen nem negélyességből vagy lenézésből

óhajtjuk a „talicskások” ügyét szabályozni.

Kivánjuk tisztán azért, mert pl. a három-négy éves gyermekek csoportosan járnak-kelenek a gyalogjárón, ki iskolába, ki óvodába stb.

No! hol veszik a jogot ahhoz ama suhanczok, kik hármásával is előttük talicskával rohanva rohannak végig a gyalogjárón, s a kis gyermekek megrémülve menekülnek előlük, törve egymást, s a földre lökve; de mennyire zavarja a módnélküli talicskázaj a betegek nyugalmát? Arról szólhatnak azok, kiket betegágyi szendergéseikből a kiálhatatlan „talicska” riasztott fel!

A „talicska” a kövezett kocsin van helyén, nem pedig a gyalogjárón.

Kérünk figyelmet a „talicska” tulajdonosoktól, rendet a hatóságtól.

Október hatodika.

Komor sötétség lopózik a szivekbe, sirva fakadánk emlékeztéré a véres hóhérmunkának.

Gyásznap október hatodika a magyaroknak, kitörülhetetlenül van megörökítve nemzetünk történetében.

A mi 1849. október 6-án történt Aradon, az mély fájdalommal és végtelen bánattal tölt el minden magyart. Nem volt az csak bosszu műve, de vért szomjuhozó bestialitás. Nem tudjuk és nem leszünk képesek soha elfelejteni a tizenhárom hőst, kiknek vére áztatta az aradi piacot. Minden időkben emlékeztünkben marad azoknak a tábornokoknak a mártírsága, kiket az ellenség oly kegyetlen és csufos módon kivégeztetett.

A magyarság hős vezetői, a bátor, elszánt hadvezérek, a haláltól nem rettegő dicső hazafiak emelt fővel, nyílt tekintettel, félelem nélkül mentek a bitó alá, egyikük sem remegett, egyikük sem rettegett a haláltól, de szíveikben háborgott, tombolt a féktelen megvetés, gyűlölet az ellenféllel szemben, lelkükben lobogott a hazaszeretet lángja és e nemes lelkeiket rezignációval a magyarok Istenének

ajánlva várták vértanu halálukat.

Az erőszak hatalmába ejtette ugyan testeiket, de nem volt képes lenyügözni magasan szárnyaló lelkeiket. Nem hajtottak térdeket, nem hulottak a porba, nem esdekelték kegyelemért. A halálnál sokkal jobban gyűlölték az ellenséget, semhogy kérő, esdeklő szó jöhetett volna ajkukra. Nyugodtan, szívesen szenvedték el forrón szeretett hazájukért a szörnyű halált.

Senki nem ölheti ki a magyarság lelkületéből a gyásznap emlékeztét, senki se moshatja el a gyilkosságok végtelen sorozatának e legborzasztóbb, vérfagyasztó jelenetének képét; sohasem lehet jóvá tenni, azt a nagy igazságtalanságot, a mit azzal a tizenhárom vitéz tábornokkal szemben elkövettek. Az idő gyógyító, felejtető hatása itt kurdarczóval van.

Ime, félszázadnál hosszabb idő mult el azóta, de a szomorú szcénát látja, érzi még mindenki, azok is, kik tán szemtanui valának, de még inkább azok, kik akkor még nem éltek: a magyar ifjak.

De ha gyásznap emlékezteti is e nap a magyar nemzetnek, mégis lélekemelő. Mert a durva hatalom önkényű vérontása szégyenletes, de dicső a mártírok bátor, halálmegvető magatartása.

Az Aradon pihenő vértanuk emlékeztetésén ma is föl buzdul, lelkesedik a nemzet, hogy a vészes, zivatáros időben voltak olyan férfiai, kik egy önzeiten, szent, magasztos célért: a magyar nemzet szabadságáért, függetlenségéért küzdve bátran kitarottak mindhalálig.

A legnemesebb, a legfenségesebb ügy lebegett szemek előtt s ennek a jegyében tanusítottak csodával hatásos hősiességű elszántságot.

Kis számú csapataikkal győzelmet győzelem után arattak a számban jóval nagyobb, jól fegyverezett, de lelkesedés nélkül küzdő ellenségen.

A magyarok fegyvere erősen sujtotott, mert a hazaszeretet lehelt belé erő, a kicsi magyar hadsereg tüzes, legdrágább kincsüket védelmező férfiakból állott, kiket a magasztos eszme bátorított, buzditott.

Kegyelettel odóznunk e napon a mi szent vértanuinak, a kik a legválságosabb helyzetekben előljártak a

csatákban, nem rettegve a száz halált se, igazuk hangoztatásával lelkesítették vitézeit, kik nem kerültek soha a veszélyt, ha arról volt szó, hogy hazájukat szolgálják, kik az elülső sorokban álltak az ellenség golyói elé és nem kimélték magukat soha, a mikor honvédekkel nekirentottak a kiméletlenség szolgálatába szegődött ellenfélnek.

Merítsünk e szent napon lelkesedést, kitartást, szívósságot és hazafias érzületet a vértanu halált szenvedett tábornokok hőstetteiből és miként most, ugy ezentul is mindenkor adózzunk illő kegyelettel hervadhatatlan dicsőségüknek.

Vegyések.

— Tanfelügyelő-változás. A tavasz óta rebesgetik, hogy azon támodásokból kifolyólag, a melyeket részint a parlamentben, részint a sajtóban intéztek Tergina Gyula dr. ellen, Csongrádvármegye tanfelügyelőjét áthelyezik más tanfelügyelőség élére. Mult hó 31-én megtörtént az utóbb már bizonyossággal várt dolog. — Tergina Gyula dr. tanfelügyelőt Wlassics Gyula miniszter áthelyezte Egerbe, Heves vármegye tanfelügyelői székébe és egyuttal kinevezte az új csongrádvármegyei tanfelügyelőt, jobban mondva áthelyezte ide Tergina dr. helyébe az egi tanfelügyelőt. Tergina Gyula dr. tanfelügyelő tehát rövidesen távozik Szegedről a családjával, mit bizonyára nem kevésbé sajnál az uri társadalom, a melyben Tergina Gyula dr. családja igen bensőségteljes életet élt. Tergina Gyula dr. maga is belátta, hogy a csongrádvármegyei tanfelügyelőség élén az áldatlanul elmergesedett viszonyok következtében tarthatatlan a helyzete és áthelyezését már ő maga is óhajtotta. Abban a vizsgálatban, amelyet a függetlenségi párt néhány tagjának a felszólalására a tápéi választás-

ból kifolyólag Tergina ellen a miniszter elrendelt és lefolytatott ma sem történt még döntés. A nagyon rideg ministeri irat, amely Tergina Gyula dr. tanfelügyelőnek a hevesmegyei tanfelügyelőség élére való áthelyezését a szegedi közigazgatási bizottsággal közli, így hangzik:

„Tudomás végett értesitem a bizottságot, hogy dr. Tergina Gyula, csongrádvármegyei tanfelügyelőt jelenlegi minőségben Hevesvármegyébe áthelyezem.

Budapest, 1903. szept. hó 29-én.

Wlassics.“

Az új csongrádvármegyei tanfelügyelő Scossa Dezső, a kit Egerből helyezték át a miniszter Szegedre. A férfi-kor munkabírásának delén él most az új szegedi tanfelügyelő, aki, hogy a miniszteriumnak igen kedvelt és elismert embere, az kitűnik azon kitűntető sorokból, a melyekkel a miniszter Scossa Dezsőnek csongrádvármegyei tanfelügyelőjévé való áthelyezését tudatja. A tanfelügyelői válság illetően megoldása, bárha Tergina dr. áthelyezése már hetek előtt biztosra volt vehető, nagy meglepést keltett az egész vármegyében.

— Bucsú. Mult vasárnap ülte Tömörkény egyház napját vagyis bucsuját. Tömörkény halad, életrealóságát nap-nap után ekklatansabban bizonyítja be; de leginkább igazolja ezt ama körülmény is, hogy a bucsusok száma már népáradattá lett. Így szokott lenni, a midőn a bucsusok magyar vendégszeretettel fogadtatnak. A középületek rohamosan emelkednek. A templom megnagyobbított, épül új iskola, új paplak stb. Üdvözljük a haladás terén egykori lakostársainkat!

— Jubileum. Mint értesülünk, a mindszenti rom. kath. templom fenállásának száz éves jubileuma, — mely a helybeli plebános ur közbejött betegsége miatt elmaradt — a jövő hóban fog megtartani. Helyeseljük a dolgot, mert — akkorára vége szakadván az őszi mezei munkának — a hívek tömegesen vehetnek részt a szép ünnepélyen.

— Szüret. E czim helyett a mindszenti szőlőkre inkább a „gyász“ szó illik, mert a régi bő szüreteknek már romjaira sem akadunk a mindszenti szőlőkben. Különben az idei szüret eredménye mennyiségre igen jó, minőségre a legrosszabb. A kötőési és baksi szőlőtulajdonosok panaszkodnak, hogy már októberben vagyunk, s a szőlő éretlen. Ez az általános képe az idei szüretnek. Jó bor nem lesz.

— Népgyűlés. Mint értesülünk, jövő vasárnap Mindszenten nagy népgyűlés tartatik, melyen az egész választókerület polgársága részt fog venni. A gyűlésen az általános politikai helyzet, valamint a kerületi viszonyok is tárgyalatni fognak.

— Október 6. Jövő kedden a mindszenti rom. kath. templomban reggel fél 8 órakor az aradi vértanuk lelki nyugalmaért gyász isteni tisztelet fog tartatni.

— Elfogott tolvaj. A budapesti kir. ügyészség országosan körözött egy V a r g a Erzsébet nevű cselédeleányt lopás miatt. A szökésben lévő leány községünkbe került, azonban vesztére, mert rendőrségünk felismerte és elfogta. Átkisérték a szegedi kir. ügyészség börtönébe.

— A szélhámós színész ügyében, ki községünkben került hurokra, az itteni feljelentések folytán e hó 2-án volt Szentesen a tárgyalás, azonban egyetlen panaszló sem jelent meg. Baksay, igazi nevén Markovits Lajos ennek daczára sem kerülheti ki az igazságszolgáltatás sujtó kezét, mert egyéb bünei is vannak, melyekért országosan volt körözve.

— Vadászat. Mint értesülünk, őgróf Pallavicini Sándor ur elhatározta, hogy az ősz folyamán nagyobb vadászatot rendez az uradalomban. Meghívja erre az osztrák és magyar arisztokrácia több tagját és valószínűleg eljön erre a vadászatra is Nikolajevics orosz nagyherceg, az őgróf benső barátja, aki az algyői főuri vadászatoknak többször volt már vendége.

— Félholtra vert szomszéd. Lajos Lajos baksi szőlőbeli lakos összetűzött a

TARCZA.

ÉRDEKHÁZASSÁG.

Lélekszakadva rohan föl a harmadik emelet lépcsőjén Kohn Tóni házasságközvetítő s a 25. számú garçon lakás ajtóján minden kopogtatás nélkül beállit.

Megemlítem, hogy a jelzett számú garçon lakás lakója Tompán Rudolf miniszteri segédtitkár volt, a kitől nagy megbízása lévén Kohn Tóninak.

Alázatos szolgája nagyságos uram! Üres tarisznyával jövök; fontos megbízatásomból még csak kenyeret sem harapunk, nem hogy kalácsot.

Csak nem beszél igazat? — felelte a titkár ur. Hiszen egy olyan nagyon polgári leány csak nem kosaraz ki ilyen előkelő, biztosított és magas existenciájú embert, mint én vagyok? Ezt nem hihetem el! Azaz a rongyos 80.000 koronájával csak nem akar magának minisztert fog?!

— Nem úgy áll a dolog nagyságos uram. A kisasszonykának nem kikoszorázási szándéka ismeretes előttem. Ő nagyon is megszerette nagyságodat már az arczképe

után is. De legfontosabb érve a házasságkötés ellen az, hogy ő egy szegény polgári családnak a sarja, kinek előbb nem valami jó helyzetét, a jelenlegi gazdagság és kényelem adományozásával a szerencse cserélte föl. Származásánál fogva és az igazi női szépség hiányában nem véli nagyságos uram oldala mellett a remélt boldogságot föltalálhatni. Egész hévvel kijelentette előttem azt, hogy — mint a hogy igaz is, — a titkár ur nem ő reá, hanem egyedül a pénzére vadászik.

— No ezt nem tételeztem föl egy Baranyi Ilkáról, — szolt a titkár. Már most mit tevék legyünk édes Kohn. A váltóim hat hét múlva lejárnak. A kamatokat csak megbírnám valahogyan fizetni, de azt a 6000 koronás váltót okvetlenül muszáj kifizetnem, mert — mint maga is tudja, — az aláírt kezesek neveinek hamisítására könnyen rájöhetnek; akkor pedig veszve vagyok. Édes Kohn nem tudna még egy pénzes leányt? Nem volna baj, ha 50, vagy 40.000 koronája lenne is. Mert nekem 40 napon belül föltétlenül meg kell nőstülnöm. Csak is ugy menthetem meg becsületemet, tekintélyemet, talán még életemet is. Az ígért 8 százalékot

pedig mulhatlanul megkapja, csak ügyesen vigye szerepét.

— Igaz, hogy sok kudarcot vallottam már nagyságos urammal, — mondá Kohn, — de még egy próbát teszek; hiszem is, hogy az nem lesz sikertelen az esetben, ha nagyságod nem keres leendő neje, — mint eddig, — sok kellemet és szépséget. Pénzt is kapunk olyan 60—70.000 koronát.

— Hiszen mondtam már, hogy csöppet nem törődöm szívügyeimmel — mondá arczából kikelve a titkár ur. Egyedüli czélotmat az anyagi zürzavarokból való kiszabadulás képezi. Okos ember mindig az ész szavára hallgat — tudja! Mit törődjünk olyan sokat azzal a bolondos szívvvel?

Kohn Tóni eljuttatta a titkár urat 3 hét leforgása alatt rég óhajtott vágyának teljesüléséhez. Kikötötte hajóját abban a révben, hol a hajó arany esőből keletkezett — folyón uszik. Meg is kapta mindkét részről a 8 százalékot, mely összesen 8960 koronát tett ki. És ki volt a legboldogabb, mint Kohn?

Megtaláltatott a titkár ur részére az a feleség, a ki az esküvő napján hozta magával a gyönyörűen csengő-bongó 70.000 koronát aranyokban, melyből a titkár ur ren-

szomszéd Pálinkó Mihálylyal és nejével. Lajtós Lajos vaslapáttal támadott a társas-párra és olyan alaposan agyba-föbe verte, hogy a csendörök eszméletlen állapotban találták meg őket.

— **Eltűnt.** Korom István polgártársunk hasonnevű 21 éves fia még múlt hó 22-én eltűnt a szülői háztól. Az aggódó szülők a hatóság segítségével keresik fiukat.

— **Deák-ünnepély.** Mint értesülünk, a helybeli áll. elemi iskolák tanítótestülete a növendékekkel együtt Deák-ünnepélyt rendez. Az ünnepség programja még nincs megállapítva.

— **Adómehtagadás Szegváron.** Szegvári tudósítónk arról értesíti lapunkat, hogy Szegvár község legközelebbi képviselőtestületi közgyűlésén indítványozni fogják, hogy az ex-lex tartalma alatt az állami adók beszédese teljesen szüntessék be. — Nálunk a tapasztalat azt mutatja, daczára annak, hogy a beszédés nincs betiltva, nem igen akad polgár, ki adót fizetne.

— **A javithatatlanság.** Még csak két hete múlt, hogy Simon Lajos kisteleki tolvaj kikerült a szegedi csillagbörtönből és ime máris visszavitték oda. Ez a javithatatlanság ember több időt tölt fogságban, mint szabadlában. Most is valami nagyobb lopást követett el, a mi miatt ismét beszállította a szegedi kir. ügyészség fogházába.

— **Gyermekgyilkosság Csanyon.** Megrendítő és titokzatos gyermekgyilkosságról értesítették múlt hó 23-án a szegedi királyi ügyészséget. A jelentés arról szól, hogy Csany község határában ismeretlen tettesek megfojtottak egy három esztendő kisleányt. Sebők Mária a kisgyermek neve, akit múlt hó 22-én este, a község határában holtan találtak a kukoriczaöldeken. Az eset részleteiről — amelyek eddig ismeretesek — a következő hireink vannak:

Kedden kora reggel felkészülődött a Károlyi-uradalom egyik kukoriczacsozója: a csany határában lakó Sebők József, hogy a feleségével együtt kimenjen kukoriczát törni. Az öltözködéssel járó zajra fölnevezett alvó kedde a már-már válságossá lenni készülő anyagi zür-zavarait. Nagyon természetes, hogy ezen házasság, különösen a titkár ur részéről a sziv szavának teljes mellőzésével köttetett meg... Szóval pénzt: nem asszonyt keresett; és talált is.

Mert azon nőnek, kinek az Isten és emberek előtt azt az esküt tette, hogy szereti: csöppet sem szerette; tehát hamisan esküdött.

Múlt az idő, fogyott a kincs. A titkár urnak, — mint mondani szokás, — mindennütt jó volt máshol, csupán odahaza nem, a hitvestárs közelében.

Ne csudálkozzunk rajta; sok ilyen esküt csal ki a pénz, a jólét utáni vágyakozás. Az ily házastársakon szerzett tapasztalásból tudjuk, hogy nyugalmuk nagyon bizonytalan alapon nyugszik; vádolják önönmagukat; de elég későn. Elszokott maradni az ilyen házasságokról rendesen az Isten áldása is. A lelkiismeret pedig örökké furdalja az ily esküt tett házasefet, mert mindig fülében cseng: „Hamis esküt tettem: Isten és emberek előtt.“

Búvár.

kis leánykájuk, a 3 éves Maris és sirva kérdezte:

— Hová mennek, édes anyámék?

— Gyűvünk mindjárt — felelte az asszony.

— Én félek magamba, — siránkozott a csöpp teremtés.

— Erre az édesanyja sietett megnyugtatni:

— Elmegyünk kukoriczát törni, oszt hozunk neked szép piros csöves kukoriczát.

A gyermek erre elhalgatott és újfent elaludt. Dél előtt 10 óra felé a kukoriczát törő napszámósok látták, hogy a kis leány egy ingben bujkál a kukoricza között.

— Hova méz kicsikém? kérdezték.

— Az apámékat keresem.

A munkások megmutatták, merre menjen. Erre a kis lány továbbment és csakhamar eltűnt a sűrű kukoricza között. Késő este egy Nagy Pálné nevű asszony bukkant rá a halott kislányra. A szája tele volt tömve kukoriczaszárral és az arcán véres karczolások voltak. Hazaszállították a kis halottat, ahol már remegve keresték aggódó szülei. Másnap reggel értesítették a borzalmas esetről a szegedi kir. ügyészséget s a halottat bevitték a község-házához, ahol tetemét Boér Antal dr. csongrádi járási orvos boncolta fel, a csongrádi kir. járásbíró jelenlétében. A boncolás megállapította, hogy a kisleány szájába előbb sarat tömtek, erre pedig kukoriczaszárral nyomkodtak és így fojtották meg. A vizsgálat erélyesen folyik, de eddig még semmi nyoma a tetteseknek.

— **Családi gyász.** Szegeden történt a következő furcsa eset: Az ifju özvegy ember úgy találta, hogy feleségének halála után még nem mondhat le a világ örömeiről, a melyeket hívságosoknak jelez az irodalom.

Kapta azért magát, nekivágott a leánykeresésnek, talált is menyecskének valót.

Vig lakodalmat csaptak, huzta a cigány, folyt a bor, tánczolt a népség; a menyasszonyt éppen most forgatta meg a násznagy uram, egyedül a férj uram huzódott meg a sarokban.

Az egyik koszorus lány pajzán, eleven-séggel ciejébe libbent.

— Ne rontsa a társadalmat, tánczra!

A férj lehajtotta a fejét.

— Nem lehet.

— Már mért nem lehetne?

— Ismétlem, nem tánczolhatok. Csak tíz hónapja halt meg a feleségem s e szerint még tart a gyászév.

— **A „Magyar Szó“** a tiszta magyar szabadelvűség és a nemzeti eszme lapja, melynek hazafias szellemével a mostani súlyos válságban oly nagy és nemes hivatást teljesít, a mely kiemeli a többi lapok közül. Nap-nap után honszeretettől és meggyőződés melegétől izzó cikkekben kél nemcsak a nemzeti jogok védelmére, ugy katonai, mint gazdasági téren, hanem kegyetlenül ostromozza a nemzet külső és belső ellenségeit, a kik egyéni becsvágyból vagy más érdekből akadályozzák a nemzeti jogok érvényesülését s a nemzeti érdekek kielégítését. Legutóbbi időben egy nagy történelmi sikere volt, melyet jó barát és ellenség egyaránt elismer róla: akkor ugyanis, a mikor az egész parlament a bánnak leszerelt minden eredmény nélkül, serkentő, feddő vészkiáltásaival újra talpra állította a nemzet a nemzeti küz-

delmet. Ha lesz valami érdeme a felújított obstrukciónak — és biztosan lesz, — a „Magyar Szónak“ is kell, hogy jusson az érdem borostyánából. A mi más lapoktól a jelen viszonyok között megkülönbözteti, ez többek között az, hogy folyton napirenden tartja a gazdasági önállóság kérdését s követeli, hogy a nemzeti követelmények mellé kenyeret is adjanak a súlyos gazdasági helyzetben sinylődő nemzetnek. Szinte nap-nap után lerántja a leplet a nemzetiségű üzelmekről és az 1848. XXII. t.-cz. végrehajtását szorgalmazva máris nagy és szép eredményeket ért el. Ha még megemlítjük, hogy a „Magyar Szó“ mindig bátor gyakran vakmerő szószólója, minden igaz ügynek, akár társadalmi, akár művészeti, akár tudományos téren és gyors, pontos, megbízható értesítéseivel a legnagyobb igényeket is kielégítheti, — elmondottuk mindazt, a mi e hazafias ujság rövid jellemzésére elmondandó. A „Magyar Szó“ előfizetési ára egy évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hónapra 2 kor. 40 fillér. Egyes szám ára 8 fill., vidéken 10 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Andrassy-ut 48.

— **Türr tábornok emlékiratai.** Mikor Világos után, az elnyomatás szomorú napjaiban, a magyar nép arra gondolt, hogy fegyverrel vivja vissza a szabadságát, akkor a Messiásként várt Kossuth Lajos mellé még egy szabadítót képzelt: Türr Istvánt, a kit 1860 óta Garibaldi legkiválóbb bajtársa gyanánt ünnepezt az olasz nemzet és egész Európa. Türrt a magyar emigránsok már rég ismerték akkor: 1848—49-ben nem harczolt ugyan a honvédség sorai közt, de olaszföldön magyar légiót szervezett. Világos után Mazzinival éveken át zaklatta az osztrákokat; küzdött a reakció ellen 1849-ben Bädenben, 1855-ben a krimai szövetségesek szolgálatában, 1857-ben a cserkeszeket lázította, 1859-ben Garibaldi mellett harczolt, majd a délszlávok közt agitált és a „marsalai ezer“ expedíciójában világhírűvé tette nevét. Számos harcztéren vivta ki altábornagyi rangját és mindig csak a magyar ügyért harczolt. Rokonságba jutván a francia császári családdal, nagy összeköttetéseit fontos diplomáciai missziókban érvényesítette és aktív szereplő volt nagy horderejű és a magyar ügyre visszaható európai eseményekben. A kiegyezés után itthon és a külföldön nagyszabású közgazdasági alkotásokkal foglalkozott. Az utóbbi husz év alatt a magyar állam jóhíre, a népek szabadsága és Európa békeje érdekében publicisztikai tevékenységet fejtett ki nagy világlapokban és nemzetközi kongresszusokon. Évek óta állandó munkatársa a „Magyar Hirlap“-nak, a mely kizárólag közli cikkeit. Ezen sokoldalú szereplésének hatvan évre terjedő mozzanatait Türr István megírja most emlékirataiban, melyeknek közlését a „Magyar Hirlap“ kezdi meg az októberi negyeddal. Ugyancsak most kezdi meg a „Magyar Hirlap“ a „Tolvaj? Gyilkos?“ című szenzációs angol regény közlését. A „Magyar Hirlap“-nak, e független, szabadelvű, a magyar nemzet jogaiért lelkesedéssel küzdő napilapnak előfizetési ára negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. Kiadóhivatalának czime: „Magyar Hirlap“ Budapest, V. Honvéd-u. 10.

— **Vörösmarty-Album.** Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló“, mikor minden esz-

tendőben, diszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza a nagy közönség szívéhez a nagy, örökbecsű irodalmi és művészi alkotásokat és azzal, hogy megősmerteti, egyuttal meg is szeretteti a művészetet. Év-év után gyönyörű művészi ajándékokkal, ritka díszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló”, ez a szó legnemesebb értelmében független, szabadelvű és szóki-mondó lap és most Vörösmartynak a Szózat, és a Vén cigány őseréjű költőjének életrajzával egyebek legkiválóbb alkotását (Szózat, Szép Ilonka, Csongor és Tünde és számos más foglalta diszes abumba és adja karácsonyra ajándékol. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában készül és e tartalmas diszkönyvet 20 nagy több színben nyomott műmelléklet, továbbá 40—50 szövegkép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékol megkapja minden új előfizetője, aki egész éven át fél- vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló”-ra.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Salánki József

szegevári lakosnak Kossuth-téren lévő háza, mely vendéglői célra kiválóan alkalmas — kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó.

Értekezhetni Orosz János községi jegyzővel Szegeváron. 3—3

A PESTI NAPLÓ KARÁCSONYI AJÁNDÉKA.

VÖRÖSMARTY-ALBUM.

A Pesti Napló, amely eddigé az Ember tragédiáját, Arany János balladait, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, A Költők-Albumot, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacon általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fénynyel és pompával aranyvázson kemény kötésben

Vörösmarty-Albumot

fogja olvasóinak karácsonyi ajándékol adni.

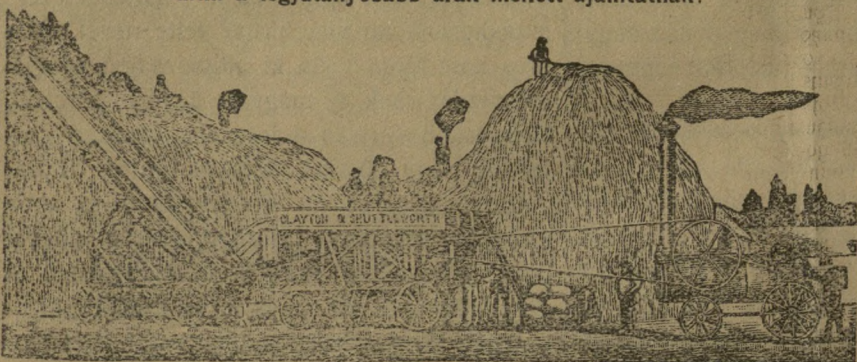
A „Vörösmarty-Album” a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát, „Csongor” és „Tündét”, Vörösmartynak a kedves drámai költeményét a „Szózat”-ot, a „Vén cigány”-t, „Szép Ilonkát” és Vörösmartynak legkiválóbb művészi alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. 20 műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval. A „Vörösmarty-Album” műmellékleteit a legjelesebb magyar festőművészek készítik. Mindannyiuk élén ott van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar történelmi festő, aki a „Toldi” című költeményt illusztrálja. Kortársa és barátja Madarász Viktor, a „Salamon” című költeményhez készít festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő elsőrendű magyar művészek sorakoznak: Bihari Sándor, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kémény Jenő, Kernstock Károly, Krenner (Tardos) V., Magyar Mannheimer Gusztáv, Nagy Sándor, Radóné, Hirsch Nelli. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a „Vörösmarty-Albumot”, amelyek egész sereg magyar festő művészetét fogják a „Vörösmarty-Album” keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színyomású lesz, a milyen eddig

alig jelent meg magyar díszműben. A „Vörösmarty-Album”-ot megszerezhetik mindazok, a kik a „Pesti Napló”-ra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
 2. akik fél évre fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további fél éven át előfizetőink lesznek,
 3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszüntetése után kapják meg a „Vörösmarty-Album”-ot,
 4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a „Vörösmarty-Album”-ot.
- Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály Albumot az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékol bírták, azok a „Vörösmarty-Album”-ot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.
- A „Pesti Napló” előfizetési ára: egész évre 28 k., fél évre 14 k., negyedévre 7 k., egy óra 2 k. 40 fill. Előfizetni mindenhol 1-től és 15-től lehet.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gözcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerős, szalmakaszalók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszálok és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsológok, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívá-
natra ingyen és bérmentve
küldenek.

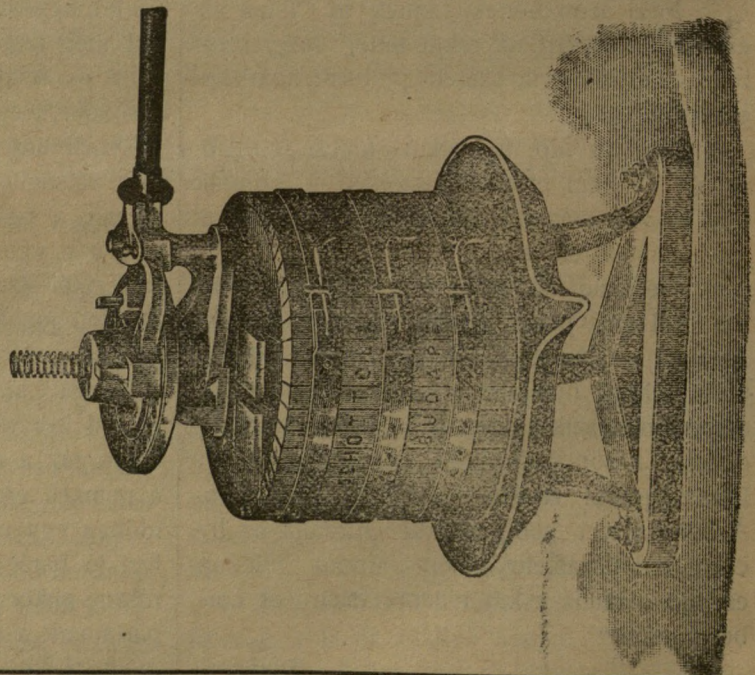
Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.

Szehebotola Erő, Budapest

ARDRÁSSY-UT 2. szám.
Magyarországon.
a legnagyobb szőlészeti és borászati szaküzlet

Legnagyobb raktár az összes
SZÜRETELESI GÉPEK BÉN ÉS
ESZKÖZÖKBÉN,
SZŐLŐZÚZÓK
bogyóval és anélkül,
mabilé- és duplex-rendszerű
borsajtók

gőzerőre és víznyomásra berendezve, a
legszebb és legjobb kivitelben elkészítve.
Gyári BORSZIVATTYÚKBAN.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában.